

"Оче... Јас Те прославив на земјата; го извршив делото, што си Ми го дал да го извршам. И сега, прослави Ме Ти, Оче, во Тебе Самиот, со славата што ја имав во Тебе, уште светот пред да настане. Го јавив името Твое на луѓето... Јас им го предадов Твоето слово... А сега идам при Тебе, и ова му го кажувам на светот, за да ја имаат во себе Мојата радост полна".

"Одете по целиот свет и проповедајте го Евангелието на секое создание. Кој ќе поверува и се крсти, ќе биде спасен; а кој не поверува, ќе биде осуден".

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

"С и се вознел во слава, Христe Боже наш, и си ги изградувал учениците со ветувањето на Светиот Дух, а со благословот си ги уверил дека Ти си Син Божји, Спасителот на светот" - Химна на празникот Вознесение Христово.

Завршниот чин на земната мисија на Спасителот на светот Господ Исус Христос е Неговото Вознесение. Синот Божји се симнал од небото за да ја изврши задачата која Му ја дал Отецот и исполнувајќи сè, се вратил при Отецот, "носејќи го засекогаш ранетото и прославно човештво што го прими".

"Оче... Јас Те прославив на земјата; го извршив делото, што си Ми го дал да го извршам. И сега, прослави Ме Ти, Оче, во Тебе Самиот, со славата што ја имав во Тебе, уште светот пред да настане. Го јавив името Твое на луѓето... Јас им го предадов Твоето слово... А сега идам при Тебе, и ова му го кажувам на светот, за да ја имаат во себе Мојата радост полна", зборува Божјиот Син Господ Исус Христос.

Вознесение Христово! Тоа е денот, тоа е празникот кој го создаде Господ за да се радува светот во него. Тоа е славниот и светол ден кога ќе оддедне радосниот поздрав: Христос се Вознесе! и радосниот одпоздрав: Навистина се Вознесе! Тој збор претставува предизвик на т.н. "закони на природата", кои човекот постојано го влечат надолу, кон земјата, и го потчинуваат на законот на Земјината тежа. А еве, во зборот "Вознесение" тоа е спротивно. Во овој збор се чувствува неискажлива радост, движење нагоре, воздигнување во висината, бескрајно издигнување.

Господ Исус Христос откако воскреснал од мртвите, преку четириесетте дена и

ВОЗНЕСЕНИЕ ГОСПОДОВО

"ЈАС СУМ СО ДНИ ДО КРА

"I koga Jas ѓе bi dam izdignat od zemjata, site ѓе gi privle-am kon sebe".

се јавувал на Пресвета Богородица и на своите ученици, им зборувал за Небесното Царство, и ги поткрепувал во верата во Божјото Царство. Како воскреснат им заповедал на своите ученици да ги крштеваат сите народи: "Одете по цел свет и проповедајте го Евангелието на секое создание. Кој ќе поверува и се крсти, ќе биде спасен; а кој не поверува, ќе биде осуден". Исто така, по своето страдање и Воскресение, им се јавил жив на апостолите и им заповедал да го чекаат доаѓањето на Светиот Дух, кој

излегува од Отецот. "Не оддалечувајте се од Ерусалим, туку чекајте го ветувањето од Отецот, за кое сте слушале од Мене! ... Ќе примите сила, кога врз вас ќе се симне Светиот Дух; и ќе Ми бидете сведоци во Ерусалим и во цела Јудеја и Самарија, и дури до крајот на земјата".

Ги изнел надвор од Витанија, "па кога ги крена рацете, ги благослови. И кога ги благословуваше, се оддели од нив и се вознесе на небото; тие Му се поклониле и се вратија во Ерусалим со голема радост. И беа постојано во храмот, каде што Го прославуваа и го благословуваа Бога. Амин!" (Лука 24, 50-53)

Таа голема радост трае до денес и секоја година се обновува, засветлува на праз-

СВЕТИ РАМНОАПОСТОЛНИ ЦАР КОНСТАНТИН И ЦАРИЦА ЕЛЕНА

никот Вознесение Христово - Спасовден.

Додека апостолите и Богородица гледале кон небото како Христос се вознесува, одеднаш пред нив застанале двајца мажи во бела облека, и им рекле: "Луѓе Галилејци, што стоите и гледате кон небото? Овој Исус, Кој од вас се вознесе на небото, ќе дојде

повторно по истиот начин, како што Го видовте да оди на небото". (Дела на Свети апостол Лука 1, 10-11) Овој и многу други настани се запишани во Светото Евангелие, како што вели евангелистот Јован "за да поверувате дека Исус е Христос, Син Божји, и верувајќи да имате живот во Неговото име".

Цар Константин и царица Елена, неговата мајка на местото каде што Христос се вознел во IV век, ја подигнале византиската црква "Свети Вознесение". Внатре, на бела мермерна плоча се чува отпечатокот од стапалото на Исус, кој останал во моментот на Вознесението. Елеонската црква го славела споменот на Вознесението Христово.

Аџиите и туристите го посетуваат посебно означеното место каде Господовите нозе за последен пат ја допреле земјата. На тоа место има мермерна плоча на која јас-

На овој празник се одбележува Неговото славно Вознесение на небото, со што се отвора патот на Вознесение на човекот, се отвора небото за Него, новиот и вечен дом, вечното живеалиште на човекот, наречено Небото како наш вистински роден крај. Гревот ја разделил земјата од небото. Станува збор за Небото кое сме го изгубиле заради своите гревови и кое Христос дојде повторно да ни го покаже, да ни го открие, да ни го дарува, да ни го врати да биде наше. Небото - тоа е Царството Божјо, Царството на вистината и на убавината, Царството на вечниот живот. Небото е име за нашето вистинско повикување. Тоа е целосно одухотворување на човекот, победа на животот над смртта, триумф на љубовта и на вистинското знаење. Во зборот Небо се состои крајната вистина на животот на земјата.

торно соединување на човекот со Бога, обновена е човечката заедница со Бога, човекот станува учесник во Божественото, тој се обожава. Самиот човек навлегува во тајните и во длабочините на Божественото.

Заради Божјата безгранична љубов, Вознесението е преминување со Христа од смртта во животот, од земјата кон небото. Христовото Вознесение е празник на радоста на душата "со надеж за вечниот живот што го вети вечниот Бог", празник на чувство на слобода на христијанската душа, чувство на бескрајност, послинно од радост, послинно од восхит.

Секоја година се празнува во четврток, во шестата седмица по празникот Воскресение Христово, точно на четириесеттиот ден од Воскресението на Господ Исус Христос. Тоа е стар празник, воспоставен уште од времето на апостолите. Во првите векови на христијанството се празнувал заедно со празникот Светата Педесетница, а од четвртиот век почнал да се празнува посебно.

На овој празник се воспеваат славата и силата Божја преку псалмите на Св. пророк цар Давид (антифони): "Заплескајте со рацете сите народи, воскликнете кон Бога со радосен глас; зашто Севишниот Господ е страшен, голем Цар е над целата земја. Слава на Отецот и Синот и Светиот Дух, сега, секогаш и во сите векови. Амин! Голем е Господ и многу фален, во градот на нашиот Бог, на Својата света гора. Прекрасна возвишеност, радост на целата земја е гората Сион; на северната страна нејзина е градот на големиот Цар... Слушнете го ова сите народи; внимавајте вие сите кои живеете по Вселената, земнородни и синови човечки, како богатите така и сиромашните. Устата моја ќе кажува мудрост, а мислата на срцето мое - поука".

"И кога Јас ќе бидам издигнат од земјата, сите ќе ги привлечам кон себе", им зборувал Христос на своите ученици.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

"Za da poveruvate deka I sus e Hristos, Sin Bo`ji, i veruvaj`i da imate `ivot vo Negovoto ime".

ВАС ПРЕКУ СИТЕ ЈОТ НА СВЕТОТ!"

ЕЛЕОНСКИ РУСКИ МАНАСТИР "ВОЗНЕСЕНИЕ"

но се гледаат отпечатоците, трагите од Исусовите стапала. Таму денес се наоѓа мала цамија.

На врвот на Маслиновата Гора во Ерусалим е подигната голема Православна црква посветена на Вознесението Христово.

Христос се вознел на небото на четириесеттиот ден по Неговото Воскресение. Тоа бил ден на разделба од Богородица и апостолите, но радосна разделба. Но, на тој ден Светата Православна Црква не го празнува заминавањето Христово од луѓето, зашто знаеме дека Тој никогаш не го напушти светот. Тоа се гледа од Неговите зборови: "... Јас сум со вас преку сите дни до крајот на светот. Амин!" (Мат. 28, 20)

Се поставува прашање зошто Бог станал Богочовек? Зошто Бог се спуштил и се симнал од небото на земјата? "Бог се спуштил на земјата за ние да се вознесеме на небесата!" Во тоа всушност се состои и вистинската смисла на големиот Господов празник Вознесение Господово, кое во целиот православен свет е наречен и Спасовден (празник на Спасителот). Со Вознесението на Богочовекот Исус на небото се отвора патот на вознесението на човекот, човекот е повикан да се вознесе и во него, преку Вознесението, се открива целта и крајната смисла на човечкиот живот. Со овој необичен настан е прославен Бог, но е прославена и човечката природа. Доаѓа до пов-